

(d) în articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ^(*), interpretat în lumina considerentului (8) al acesteia

rezultă dintr-un principiu general de drept comunitar?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, acest principiu general de drept comunitar trebuie să fie aplicat doar în raporturile dintre o societate și acționarii acesteia sau dimpotrivă, se impune și în raporturile dintre acționarii majoritari care exercită sau dobândesc controlul unei societăți și acționarii minoritari ai acestei societăți, în special în cazul unei societăți ale cărei acțiuni sunt cotate la o bursă de valori?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la primele două întrebări precedente, în raport cu dezvoltarea în timp a referințelor la care se referă întrebarea 1), acest principiu general de drept comunitar trebuie considerat că a existat și că s-a impus în raporturile dintre acționarii majoritari și cei minoritari în sensul întrebării 2), chiar anterior intrării în vigoare a Directivei 2004/25/CE citată anterior, și, în speță, chiar înainte de faptele în litigiu care s-au petrecut în primul semestru al anului 2001?

⁽¹⁾ A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO 1977, L 26, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 8).

⁽²⁾ JO L 212, p. 37.

⁽³⁾ JO L 66, p. 21.

⁽⁴⁾ JO L 142, p. 12, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 44.

ghez, Republica Portugheză impune restricții la prestarea de servicii de credit ipotecar și la prestarea de alte tipuri de servicii de credit de către instituțiile financiare rezidente în alte state membre și în statele părți la Acordul SEE, iar prin aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 CE și 56 CE și în temeiul articolelor 36 și 40 din Acordul SEE,

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (CIRC) (Codul fiscal al societăților) prevede o diferență de tratament fiscal a profiturilor aferente dobânzilor plătite instituțiilor financiare, după cum acestea sunt sau nu rezidente pe teritoriul portughez.

Impozitarea aplicabilă în Portugalia dobânzilor plătite instituțiilor financiare nerezidente constituie o sarcină fiscală efectivă cu mult mai mare decât cea suportată de către contribuabilii rezidenți cu privire la profituri similare. Așadar, legislația națională descurajează instituțiile financiare nerezidente de la a-și oferi serviciile pe piața portugheză, în special cu privire la creditele ipotecare și împiedică accesul rezidenților portughezi la serviciile de credit pe care instituțiile respective le-ar putea oferi acestora. Respectiva legislație constituie, prin ea însăși, o restricție privind libertățile fundamentale prevăzute la articolele 49 CE și 56 CE și la articolele corespunzătoare din Acordul SEE.

Acțiune introdusă la 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-105/08)

(2008/C 116/26)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal și M. Afonso, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impozitarea la un nivel mai ridicat a dobânzilor plătite în străinătate în raport cu cel al dobânzilor plătite persoanelor rezidente pe teritoriul portu-

Acțiune introdusă la 10 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-109/08)

(2008/C 116/27)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: Maria Patakia)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor pe care le impune executarea hotărârii pronunțate de Curte la 26 octombrie 2006 în cauza C-65/05, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 28 CE, 43 CE, 49 CE și în temeiul articolului 8 din Directiva 98/34/CE ⁽¹⁾;